

De PvdA met Rottenberg op pad: snel, sneller, snelst

Door Wiebe Pennewaard

LEEWARDEN - Aan het einde van de avond bedierf een PvdA-lid toch nog lelijk de haast uitgelaten sfeer. Terwijl partijvoorzitter Ruud Vreeman ter afsluiting oppeppende wel-thuisjes de zaal instrooide, nam de sociaaldemocrate een betonnen houding in achter de verder ongebruikte publieksmicrofoon. Medevoorzitter Felix Rottenberg zag haar tijdig staan. Even later klonk het teleurgesteld dat zij speciaal van Ameland was gekomen, maar dat de bijeenkomst haar flink was tegengevallen. Er waren geen vragen uit de zaal gesteld, en ze had het echte politieke vuurwerk gemist.

Links en rechts werd gesist en gesmaald, het was toch een mooie avond geweest? De voortdurend alerte Rottenberg greep in: hij vond het duidelijk wat deze mevrouw zei, en hij zei haar serieus te nemen, en waren er meer aanwezigen die er zo over dachten? Achter de andere, tot dat moment ook nutteloze interruptiemicrofoon nam een tweede mevrouw plaats. Haar getuigenis deed de tevredenheid weerkeren. Vroeger was ze lid van de CPN geweest maar zoals de PvdA de zaken nu aanpakte, daar kon ze zich helemaal in vinden en bij dezen meldde ze zich aan als lid. Opgelucht kon iedereen alsnog de jas aantrekken.

In een afgeladen Theater Romein startte de PvdA gisteren een reeks op de regio toegespitste 'openbare hearings'. De strak geregisseeerde partijbijeenkomsten moeten het voorzittersduo helpen de georganiseerde sociaal-democratie een nieuw en eigentijds gezicht te geven, en dat vergt een hoog tem-

po.

In precies twee uur joegen Rottenberg en Vreeman pauzeeloos het programma de zaal in: opening door gewestelijk voorzitter, gesprek Vreeman met staatssecretaris, forum van twee rondjes met zes deskundigen, gesprek Rottenberg met andere staatssecretaris, drie samenvattende opmerkingen Rottenberg, sluiting door Vreeman. Korte vragen en genadeloos afgekapte te lange antwoorden. Het concept werkte.

'Irritatie'

Vreeman, als gedeeld voorzitter nog steeds secundus inter pares, voelde staatssecretaris van onderwijs Jacques Wallage aan de tand. Over de boosheid van CDA-fractie-leider Elco Brinkman na het akkoord, dat Wallage vorige week ondanks de bezuinigingen sloot met de onderwijsorganisaties over loonsverbetering voor leerkrachten. Wallage veronderstelde dat de reactie van het CDA terug valt te voeren op irritatie over de aanwezigheid van twee PvdA'ers in de leiding van het departement van onderwijs en wetenschappen.

In het door Vreeman voortvarend geleide forum over 'Werk In Friesland' stal Jouke van Dijk, verbonden aan de Rijksuniversiteit Groningen, de show. Hij liet zich gaan in een pleidooi voor de complete verhuizing van twee ministeries naar Leeuwarden, het fors opschroeven van investeringspremies en het inrichten van Friesland als een wallahalla voor welgestelde gepensioneerden gelijk Florida dat is in de Verenigde Staten.

De universiteitsmedewerker werd sarcastisch teruggefloten door Vreeman, die wilde weten of de spreker ook nog een voorstel kon doen „met enige realiteitswaarde”. Waarop Van Dijk droogjes voorspelde dat er

in Friesland de komende twintig jaar waarschijnlijk niets verandert: „Als het in Nederland goed gaat, gaat het hier ook goed maar een beetje minder. En als in het in Nederland slecht gaat, gaat het hier ook slecht maar een beetje meer.” Van zoveel realisme had Vreeman zichtbaar niet terug.

Rap tempo

In zijn gesprek met staatssecretaris van volksgezondheid Hans Simons ontpopte Rottenberg zich als een kruising tussen Paul Witteman, Ischa Meijer en Paul de Leeuw. Razendsnel wisselend tussen ernstige vragen, geestige zijprongen en iets te snelle flauwiteiten nam hij de weer op gang gekomen reorganisatie van de gezondheidszorg volgens het plan-Simons door. De staatssecretaris pikte het rappe tempo van zijn ondervrager niet op, wat hem tot twee keer toe op een onderbrekende berisping kwam te staan: „Ho maar. Wat je nu zegt, zegt elke politicus.”

Aangemoedigd door de lachsalvo's, die Rottenberg keer op keer veroorzaakte, liet Simons zich toch even gaan. Hij liet weten een band met Friesland te hebben, omdat hij 44 jaar geleden geboren is „in het huis van de groenteboer in Witmarsum”. Van de tribune riep een Witmarsumse dat ze het jammer vond dat Simons ooit verhuisde, „anders was je nu mijn buurjongen geweest”. Simons: „En zo te zien had daar best iets moois uit kunnen groeien!” Die jolige sfeer was zelfs Rottenberg te veel. Simons' gezicht had nog minutenlang de kleur van een hevig vernieuwende PvdA. Een socialist uit de veteranenklasse mompelde tegen zijn buurman: „Dit is geen politiek meer, dit is cabaret.” Het klonk weinig vrolijk.

Het forum over werk in Friesland in onderling debat op de rug gezien tijdens de 'openbare hearing' van de PvdA.

Foto LC/Paul Janssen